Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 057 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **1. X**
2. X
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT**
A. Reyerslaan 41 / 8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die allen verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 29 december 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Gegevens van de zaak

1.1. De eerste verzoekende partij (hierna: eerste verzoekster), de tweede verzoekende partij (hierna: tweede verzoekster), de derde verzoekende partij (hierna: verzoeker) en de vierde verzoekende partij (hierna: derde verzoekster), een moeder, één van haar meerderjarige dochters, haar schoonzoon en nog één van haar meerderjarige dochters, die allen verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 21 november 2024 en verzoeken allen de volgende dag om internationale bescherming. Op 9 december 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), ten aanzien van alle verzoekers, tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming en wordt hen internationale bescherming geweigerd. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 16 december 2025 aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, luidt als volgt:

"*(…)*
A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te hebben en Rom van origine te zijn. U bent geboren te Skopje op 22 september 1971. U was woonachtig in Shutka (Skopje) en bent weduwe nadat uw echtgenoot A. D. op 26 december 2020 om het leven kwam in een verkeersongeval. U hebt drie volwassen dochters. Uw dochters A. Sa. (OV xx.xxx.xxx) en A. M. (OV xx.xxx.xxx) bevinden zich samen met u in België evenals uw schoonzoon, S. S. (OV xx.xxx.xxx), de echtgenoot van M., en hun kinderen. Uw dochter Si. is met haar echtgenoot woonachtig in Noord-Macedonië.

Nadat uw echtgenoot op 26 december 2020 om het leven kwam in een verkeersongeval, werd u in de loop van 2023 door de rechtbank opgeroepen in het kader van dit verkeersongeval. De tegenpartij in het ongeval vermoedde echter dat u een klacht had ingediend. Ze hebben daarop uw schoonzoon S. en dochter Sa. telefonisch gecontacteerd en dreigden ermee jullie te zullen doden of jullie huis in brand te steken indien de klacht niet werd ingetrokken.

Voorts worden mensen van Roma-afkomst zoals u vernederd en gediscrimineerd in Noord-Macedonië. Zo was u zelf ziek en werd u niet de nodige therapie geboden en kreeg u geen gezondheidsverzekering.
Omwille van deze problemen hebt u op 25 augustus 2024 samen met uw dochter Sa., uw dochter M., uw schoonzoon S. en uw kleinkinderen Noord-Macedonië verlaten.

Op 23 augustus 2024 werd een verzoek om internationale bescherming van uw dochter Sa. in Duitsland geregistreerd. Op 26 augustus 2024 werd een verzoek om internationale bescherming van uw dochter M. geregistreerd in Duitsland en op 10 september 2024 werd in Duitsland uw verzoek om internationale bescherming en dat van uw schoonzoon S. geregistreerd. Nadat jullie een negatieve beslissing ontvingen van de Duitse asielinstanties, reisden jullie verder naar België. Op 22 november 2024 hebt u in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u de bedreigingen. Uw meegereisde familieleden dienden gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming in en koesteren dezelfde vrees bij terugkeer naar Noord-Macedonië. Op 3 januari 2025 ontvingen u en uw familieleden van de Dienst Vreemdelingenzaken een bevel om het grondgebied te verlaten omdat Duitsland verantwoordelijk was voor de behandeling van jullie verzoek om internationale bescherming. Na het verstrijken van de overdrachtstermijn werd België alsnog verantwoordelijk voor de behandeling van jullie verzoeken om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de originele overlijdensakte van uw echtgenoot, een kopie van uw huwelijksakte en enkele medische documenten uit Noord-Macedonië betreffende uw rug. Uw dochter M. legt in het kader van haar verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: een kopie van haar Noord-Macedonische identiteitskaart; een kopie van het uittreksel uit het geboorteregister in Frankrijk betreffende haar zoon B. die er geboren is; een kopie van de geboorteakte uit Noord-Macedonië van haar dochter R.; en enkele medische documenten betreffende haar kinderen. Uw schoonzoon S. legt in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: een kopie van zijn Noord-Macedonisch paspoort en enkele medische documenten betreffende zijn kinderen. Per email maakte hij op 3 december 2025 kopieën over van zes documenten betreffende het overlijden van uw echtgenoot, het verkeersongeval waarin hij kwam te overlijden en de juridische procedure die volgde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DV Z' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uw schoonzoon gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat u met hart- en andere problemen te kampen hebt, dat u slecht te been bent en hij vroeg om u slechts kort te bevragen (Notities van het persoonlijk onderhoud van S. S. d.d. 27/11/2025, verder CGVS S., p. 2, p. 14). Uit overige informatie in uw administratief dossier blijkt dat u in het verleden reeds een operatie aan uw wervelkolom had ondergaan (DVZ, Registratie verzoek om internationale bescherming, VI. Kwetsbaarheden) en schildklierproblemen kende (Verklaring DVZ d.d. 3/12/2024, vraag 38). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd geïnformeerd naar uw gezondheidstoestand en werd u gevraagd hoe u zich voelde en of u zich in staat achtte uw persoonlijk onderhoud te voeren waarop u aangaf zich goed te voelen en uw best te zullen doen (Notities van het persoonlijk onderhoud van A. R. d.d. 27/11/2025, verder CGVS R., p. 2). Er werd u gevraagd of er ergens rekening mee kon gehouden worden, hetgeen u negatief beantwoordde alsook werd u op het hart gedrukt dat

u steeds zelf om een pauze mocht vragen (CGVS R., p. 2). Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud werd nagegaan of u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming had kunnen vertellen, hetgeen u bevestigde (CGVS R., p. 12) en u noch uw advocaat hebben op enigerlei wijze of op enig moment gedurende uw persoonlijk onderhoud aangegeven dat u omwille van uw gezondheidsproblemen gehinderd was in het afleggen van uw verklaringen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dienen de nodige bedenkingen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van jullie verklaringen betreffende jullie directe vluchtaanleiding.

U, uw dochters en uw schoonzoon gaven allen aan Noord-Macedonië verlaten te hebben omwille van bedreigingen die jullie ontvingen nadat uw echtgenoot in 2020 om het leven kwam in een verkeersongeval en jullie vervolgens in de loop van 2023 hieromtrent werden uitgenodigd op een hoorzitting door de rechtbank waarna de tegenpartij in het verkeersongeval vermoedde dat jullie een klacht hadden ingediend tegen hen, ze jullie vervolgens bedreigden en eisten dat jullie de klacht zouden intrekken (CGVS R., p. 8; Notities van het persoonlijk onderhoud van A. M., verder CGVS M. d.d. 27/11/2025, p. 7; CGVS S., p. 5, p. 9-10; Notities van het persoonlijk onderhoud van A. Sa. d.d. 27/11/2025, verder CGVS Sa., p. 6).

- *Het gegeven dat uw echtgenoot om het leven kwam in een verkeersongeval op 26 december 2020 alsook dat de Noord-Macedonische gerechtelijke autoriteiten u hieromtrent op later tijdstip opriepen, wordt vooralsnog niet betwist. Dit blijkt onder meer ook uit de documenten die u en uw familieleden hebben neergelegd betreffende de dood van uw echtgenoot en het verkeersongeval.*

Omwille van volgende bedenkingen kunnen evenwel de nodige vraagtekens geplaatst worden bij jullie bewering bedreigd te zijn geworden nadat jullie door de autoriteiten werden opgeroepen en waardoor jullie Noord-Macedonië verlaten hebben:

- *Behalve dat het om Albanezen zou gaan, kunnen jullie niet concreet duiden wie er als tegenpartij betrokken was bij het verkeersongeval (CGVS R., p. 8; CGVS S., p. 11, p. 12, CGVS M., p. 9; CGVS Sa., p. 9) noch wie degene was die de bedreigingen uitte (CGVS R., p. 9). Dit is hoogst frappant aangezien zij, net zoals u, betrokken partij waren in het verkeersongeval en bijkomend in het onderzoek alsook dat zij bovendien klaarblijkelijk wel op de hoogte waren van jullie identiteit, en zelfs in het bezit waren van de oproepnummers van uw dochter én van uw schoonzoon. Daarenboven leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. Zo geeft uw schoonzoon aan dat deze personen aanwezig waren op de zitting in de rechtbank en jullie elkaar zagen (CGVS S., p. 9) terwijl uw dochters M. en Sa. ontkennen hen gezien te hebben (CGVS M., p. 9; CGVS Sa., p. 9). Bovendien blijkt uit het document dat uw schoonzoon liet zien via zijn gsm-toestel dat de betrokken partijen in de zaak 'E. K.', 'E. M.' - de chauffeur van wijlen uw echtgenoot - en uzelf zijn (CGVS S., p. 11) terwijl M. dan weer ontkent dat er een gerechtelijk document bestaat waarin de identiteit vermeld wordt (CGVS M., p. 9).*

- *Voor wat betreft de bedreigingen zelf weet u voorts niet of er naast uw schoonzoon en dochter nog andere familieleden bedreigingen hebben gekregen (CGVS R., p. 9) noch kan u aangeven hoe vaak uw schoonzoon en dochter werden bedreigd (CGVS R., p. 9). U kan de bedreigingen die uw schoonzoon en dochter kregen, evenmin concretiseren (CGVS R., p. 9). Uw schoonzoon weet dan weer niet welke bedreigingen uw dochter Sa. concreet kreeg (CGVS S., p. 12) en omgekeerd, kan uw dochter Sa. niet aangeven welke bedreigingen uw schoonzoon precies kreeg (CGVS Sa., p. 10). Uw dochter M. weet evenmin concreet welke bedreigingen haar echtgenoot of haar zuss kregen (CGVS M., p. 8), noch hoeveel keer haar echtgenoot bedreigingen kreeg (CGVS M., p. 9). Of uw andere dochter Si., die volgens het getoonde document ook in de rechtbank aanwezig was, eveneens bedreigingen kreeg, wisten S. en M. evenmin (CGVS S., p. 12; CGVS M., p. 8, p. 10). Ook dit valt wederom in het geheel niet in te zien. Indien u en uw familieleden daadwerkelijk met de dood werden bedreigd, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat jullie op de hoogte zijn van dergelijke basisinformatie betreffende de beweerde bedreigingen. Niet in het minst naar aanleiding van jullie persoonlijk onderhoud in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming mag verwacht worden dat jullie zich hierover informeerden. Uw verantwoording als zouden uw*

familieleden u niet alles vertellen omdat u geen goede gezondheid hebt (CGVS R., p. 9), overtuigt geenszins. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, des te meer daar u hoe dan ook op de hoogte bent van de doodbedreigingen.

- *Ook met betrekking tot jullie handelen na de bedreigingen leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. Volgens u, uw schoonzoon S. en uw dochter M., hebben jullie geen aangifte gedaan van de bedreigingen (CGVS R., p. 9 , CGVS S., p. 13, CGVS M., p. 9). Uw dochter Sa. geeft echter aan dat uw schoonzoon S. wel naar de politiediensten zou zijn gestapt doch dat de politiediensten niets deden (CGVS Sa., p. 10-11). Dergelijke tegenstrijdigheid is fundamenteel en ondergraaft bijkomend de geloofwaardigheid van jullie vluchtaanleiding. De asielinstanties mogen van verzoekers correcte en coherente verklaringen (en waar mogelijk documenten) verwachten onder meer over hun precieze vluchtmotieven en de context daarvan.*

- *Tot slot blijkt uw dochter Si. nog steeds woonachtig te zijn in Noord-Macedonië (CGVS R., p. 4). Volgens u is er evenwel geen contact meer aangezien ze gehuwd is en haar echtgenoot geen contact wil (CGVS R., p. 5). Volgens uw andere dochters hebben jullie geen contact meer met Si. sedert het overlijden van uw echtgenoot (CGVS M., p. 8; CGVS Sa., p. 5) hetgeen in 2020 was, terwijl uit de verklaringen van uw schoonzoon dan weer naar voor komt dat er wel contact mogelijk is (CGVS S., p. 6), meer nog dat zij - overeenkomstig het document dat hij toonde op zijn GSM - zelfs aanwezig was tijdens de hoorzitting op de rechtbank en daar namens u sprak (CGVS S., p. 11) hetgeen door uw dochter M. dan weer ontkend wordt (CGVS M., p. 8).*

U en uw familieleden maken niet aannemelijk dat jullie geen aanspraak kunnen maken op bescherming van de nationale autoriteiten van Noord-Macedonië.

Zelfs indien nog zou worden aangenomen dat jullie daadwerkelijk werden bedreigd door onbekenden van de tegenpartij in het verkeersongeval - quod non -, dan nog dient te worden aangestipt dat jullie niet aannemelijk gemaakt hebben dat jullie geen of onvoldoende beroep konden doen op bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, noch dat jullie bij terugkeer en bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten
Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/ coi focus noord-macedonie. algemene situatie 20250106.pdf of https://www.cgvs.be/nl) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards - DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement.

Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke.

- *Hoewel tegenstrijdig met de verklaringen van uw dochter Sa., geven u, uw andere dochter M. en uw schoonzoon S. te kennen geen aangifte gedaan te hebben van de bedreigingen (CGVS R., p. 9; CGVS S., p. 13, CGVS M., p. 9). S. gaf hieromtrent aan dat er geen klacht werd ingediend aangezien er geen bewijs was (CGVS S., p. 13) hetgeen niet als een afdoende verantwoording kan worden aanzien om zelf niet de nodige stappen te ondernemen. Volgens M. was een klacht onmogelijk omdat de tegenpartij 'iemand binnenin' kende (CGVS M., p. 10). Dit is echter niet meer dan een blote bewering die ze op geen enkele manier weet te concretiseren (CGVS M., p. 10). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er evenwel precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen zelfs indien men zelf geen bewijzen heeft. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.*

- *U geeft voorts aan dat men u in Noord-Macedonië niet beschermt aangezien er in het kader van het verkeersongeval waarin uw echtgenoot stierf ook nog geen beslissing is genomen alsook omdat mensen van Roma-afkomst worden vernederd en gediscrimineerd (CGVS R., p. 10). De reden(en) waardoor er nog geen beslissing is genomen in de rechtszaak naar aanleiding van het verkeersongeval, kan u evenwel niet concreet meedelen en evenmin blijkt u hiernaar te hebben geïnformeerd (CGVS R., p. 10).*

Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde zaken (nog) niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Aldus is het feit dat het verkeersongeval nog niet is afgehandeld door de rechtbank geenszins een aanwijzing dat u geen bescherming zou kunnen verkrijgen.

Voor wat betreft discriminatie en vernederingen als Roma verwijst u slechts naar de gezondheidszorg (CGVS R., p. 10). Hiermee toont u niet aan dat omwille van discriminatie geen toegang zou hebben tot bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten.

Aldus toont u niet aan dat u, in uw geval en in weerwil van de beschikbare informatie, geen beroep kon doen op bescherming van de Noord-Macedonische politionele en justitiële autoriteiten aangaande de bedreigingen die u zou hebben ontvangen.

- *Gevraagd of u bij terugkeer een beroep zou kunnen doen op bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, stelt u verder nog dat dit niet mogelijk is en haalt u desbetreffend aan dat daar geld voor nodig is (CGVS R., p. 11). Ook uw schoonzoon S. legt verklaringen in die zin af (CGVS S., p. 13). Persoonlijk hebt u echter nooit problemen gekend met corruptie binnen het politieapparaat (CGVS R., p. 11), S. evenmin (CGVS S., p. 13). Uw dochter M. geeft louter aan dat dat niet mogelijk is omdat niemand om Roma-mensen geeft (CGVS M., p. 10).*

Waar u en S. louter algemeen stellen dat het systeem zo werkt (CGVS R., p. 11; CGVS S., p. 13) valt dit niet te rijmen met de hierboven vermelde beschikbare informatie. Bovendien kan nog worden opgeworpen dat de politionele en justitiële autoriteiten naar aanleiding van het verkeersongeval waarin uw echtgenoot het leven liet, wel degelijk en ambtshalve zijn opgetreden waarbij ze u voor een hoorzitting uitnodigden (CGVS R., p. 8, CGVS S., p. 9). Aldus maakt u evenmin aannemelijk dat u slechts door betaling enig handelen van de politiediensten of van justitie kan verwachten.

Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u en uw familieleden aangebrachte en persoonlijk ondervonden problemen van discriminatie zijn niet dermate systematisch en ingrijpend dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor jullie leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

U geeft aan dat u vanwege jullie Roma-etniciteit te maken kregen met discriminatie, onder meer in het kader van het verkrijgen van de nodige gezondheidszorg (CGVS R., p. 10). Uw schoonzoon verwijst naar de toegang tot medische verzorging voor zijn kinderen en echtgenote en stelt dat men maar medische verzorging kan verkrijgen wanneer men de juiste mensen kent dan wel indien men betaalt alsook dat men hem liet wachten (CGVS S., p. 4, p. 6-7). Ook uw dochter M. gaf dit aan (CGVS M., p. 5). Uw dochter Sa. verwees desbetreffend eveneens naar haar medische zorgen (CGVS Sa., p. 6). Ook uw advocate verwijst in haar opmerkingen onder meer naar de algemene situatie betreffende Roma-burgers in Noord-Macedonië (CGVS R., p. 12 - opmerkingen advocaat, CGVS S., p. 15 - opmerkingen advocaat, CGVS M., p. 11 _opmerkingen advocaat, CGVS Sa., p. 12 - opmerkingen advocaat).

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/ coi focus noord-macedonie. algemene situatie 20250106.pdf of https://www.cgvs.be/nl) toont aan dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,. spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Als opvolging van de Decade of Roma Inclusion 2005-2015 en de Strategie voor de Roma 2014-2020 heeft Noord-Macedonië een nieuwe strategie (2022-2030) voor de Roma integratie aangenomen. In oktober 2023 volgde dan de aanname van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur. Er is ook

een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Daarnaast werd tevens een apart actieplan (2022-2024) voor de bescherming, promotie en realisatie van de mensenrechten van Romavrouwen en -meisjes aangenomen. Ofschoon de implementatie van al deze integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van lokale gezondheidsbemiddelaars (Roma Health Mediators Program). Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma hebben opgezet voor Roma, wat ertoe leidde dat in meerdere gemeenten in Noord-Macedonië lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergiën op poten zijn gezet ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van zogenaamde lokale actieplannen. Er zijn ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de preventie van en de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 52 van de Vreemdelingenwet.

U en uw familieleden slagen er niet in aannemelijk te maken dat jullie omwille van discriminatie alsnog een gegronde vrees in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève hebben dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 52 van de Vreemdelingenwet lopen.

- *U verklaarde dat u als Rom in Noord-Macedonië gediscrimineerd werd. Meer bepaald verwijst u slechts naar uw toegang tot gezondheidszorg (CGVS R., p. 10). Andere discriminatoire ervaringen haalt u echter niet aan, hoewel u hier expliciet naar werd gevraagd (CGVS R., p. 10).*

- *Voor wat betreft de aangehaalde discriminatie op vlak van toegang tot de gezondheidszorg dient echter te worden aangestipt dat u in Noord-Macedonië in november 2020 werd geopereerd aan uw rug nadat een neurochirurg u een maand eerder had onderzocht (CGVS R., p. 5). U legt tevens enkele documenten neer betreffende medische scans d.d. 2022 en 2024 die u in Noord-Macedonië hebt ondergaan (CGVS R., p. 7).*

- *Tijdens de procedure om de operatie te bekomen, kende u bovendien geen problemen (CGVS R., p. 5).*

- *U gaf vervolgens weliswaar aan dat de thermale therapie die u na de operatie diende te volgen, u geweigerd werd (CGVS R., p. 5) doch waarom u deze therapie precies werd geweigerd, weet u niet (CGVS R., p. 5). Vervolgens laat u uitschijven dat organisaties in de gezondheidszorg/het ziekenhuis u wel een document zouden gegeven hebben om dergelijke therapie gratis aan te vragen, doch dat ze u onvoldoende*

tijd gaven om de therapie aan te vragen (CGVS R., p. 10-11). Evenwel slaagt u er vervolgens wederom niet in te concretiseren hoeveel tijd u dan precies (tekort) had om de gratis therapie te bekomen (CGVS R., p. 11).

- *Het gegeven dat u geen therapie kreeg na uw operatie heeft u evenmin aangeklaagd (CGVS R., p. 10) en of er instituties bestaan in Noord-Macedonië die u daarin konden bijstaan, wist u niet (CGVS R., p. 10).*

- *Daarenboven kreeg u enige tijd na uw operatie hoe dan ook wel toegang tot een revalidatietherapie, zij het dat u die zelf bekostigde (CGVS R., p. 6).*

- *U haalde ook aan dat een verzoek om een gezondheidsverzekering u werd geweigerd (CGVS R., p. 6), doch waarom u dergelijke ziekteverzekering werd geweigerd weet u wederom niet (CGVS R., p. 7). Verdere stappen hebt u hieromtrent niet ondernomen (CGVS R., p. 7) niettegenstaande uw dochter Sa. klaarblijkelijk wel over een ziekteverzekering beschikte (CGVS Sa., p. 8). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat dergelijke gezondheidsverzekering u werd geweigerd louter omwille van discriminatie op basis van uw Roma-etniciteit.*

- *Uit de verklaringen van uw schoonzoon en dochter blijkt dat de kinderen evenzeer medische zorgen, medicatie en bloedtesten bekwamen (CGVS S., p. 7-8) en hoewel hij naar eigen zeggen discriminatie ervaarde bij de toegang hiertoe, heeft hij dit evenmin aangeklaagd (CGVS S., p. 8). Ook uw dochter M. haalde aan dat er soms wel en soms niet verzorging werd gegeven, alsook dat haar dochter behandeld werd wanneer de bloedontsteking en sepsis werden vastgesteld alsook dat beide kinderen een behandeling kregen voor epilepsie en distorsie (CGVS M., p. 5-6)*

- *Uw dochter Sa. haalde aan dat haar geen betaling werd toegekend voor een behandeling in Bulgarije (CGVS Sa., p. 6). Daartegenover staat evenwel dat ze desalniettemin enkele malen verzorgd werd in een ziekenhuis in Noord-Macedonië (CGVS Sa., p. 7). Voor wat betreft de behandeling in Bulgarije, wilde de ziekteverzekering niet tussenbeide komen in de kosten (CGVS Sa., p. 7); doch waarom de ziekteverzekering niet tussenkwam, weet ze niet (CGVS Sa., p. 7), noch heeft ze zich hierover verder geïnformeerd (CGVS Sa., p. 7). Documenten betreffende de behandeling in Bulgarije en de weigering van de ziekteverzekering om tussen te komen, zouden zich nog in Noord-Macedonië bevinden (CGVS Sa., p. 8) en werden niet voorgelegd.*

Op basis van voorgaande dient te worden geconcludeerd dat u en uw familieleden niet aantonen dat de jullie toegebrachte, persoonlijk ondervonden problemen van discriminatie niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Voor wat betreft uw medische problemen en deze van uw dochters en kleinkinderen (CGVS R., p. 4-5, p. 9, CGVS S., p. 4, p. 6-7, CGVS M., p. 4, p. 7, CGVS Sa., p. 2) en waarvan jullie enkele medische documenten ter staving neerleggen, dient te worden vastgesteld dat deze door jullie ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De (overige) documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd, vermogen niet om voorgaande beoordeling alsnog in een ander daglicht te plaatsen. Uw huwelijksakte en de overlijdensakte van uw echtgenoot, vormen een aanwijzing ter staving van uw huwelijk met A. D. en het gegeven dat uw echtgenoot is overleden in december 2020. Deze elementen worden vooralsnog niet betwist. De identiteitskaart van uw dochter, het uittreksel uit het geboorteregister in Frankrijk van uw kleinzoon, de geboorteakte van uw kleindochter en het Noord-Macedonische paspoort van uw schoonzoon, vormen louter een aanwijzing voor hun identiteit en nationaliteit dewelke vooralsnog niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw familieleden, zijnde uw dochter A. Sa. (OV xx.xxx.xxx), uw dochter A. M. (OV xx.xxx.xxx) en uw schoonzoon S. S. (OV xx.xxx.xxx) kennelijk ongegrond worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, 51, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.
(…)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:
"*(…)*
A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te hebben en Rom van origine te zijn. IJ bent geboren te Skopje op 17/04/1997. In 2017 bent u religieus gehuwd met S. S. (OV xx.xxx.xxx) en samen hebben jullie twee kinderen, een zoon B. en een dochter R. U woonde uw hele leven in Shukta, Skopje. Uw echtgenoot en kinderen bevinden zich eveneens in België evenals uw moeder A. R. (OV xx.xxx.xxxx) en uw zus A. Sa. (OV xx.xxx.xxx). Uw vader A. D. is overleden en uw zus A. Si. is woonachtig in Noord-Macedonië.

In 2020 is uw vader overleden naar aanleiding van een verkeersongeval waarin hij was betrokken. In de loop van 2023 werden jullie in verband met dit ongeval uitgenodigd door de rechtbank. De tegenpartij vermoedde dat jullie een klacht hadden ingediend en bedreigden uw echtgenoot en zus telefonisch en eiste dat jullie de klacht zouden intrekken.

Daarnaast kende u problemen in de gezondheidszorg. De wachttijden om zorg te krijgen Zijn lang en als men niet betaalt, krijgt men geen medische zorg. Zo ging u voor uw dochter naar het ziekenhuis aangezien ze een hoge lichaamstemperatuur had, Gedurende 10 dagen zei men dat het vanzelf zou overgaan. Wanneer u aandrong aangezien uw dochter niet meer at, hebben ze testen gedaan en bleek dat uw dochter leed aan sepsis en bloedontsteking.

Op 25 augustus 2024 hebt u samen met uw echtgenoot, uw kinderen, uw moeder en uw zus Noord-Macedonië verlaten omwille van de bedreigingen alsook omdat uw moeder en kinderen ziek zijn. Uw zoon lijdt aan epilepsie en spierdystrofie en uw dochter lijdt aan epilepsie. Op 26 augustus 2024 werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd in Duitsland. Nadat uw verzoek om internationale bescherming er werd afgewezen reisde u verder naar België. Op 22 november 2024 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u voor u en uw familieleden omwille van de bedreigingen. Uw meegereisde familieleden dienden gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming in en koesteren dezelfde vrees bij terugkeer naar Noord-Macedonië. Op 3 januari 2025 ontving u van de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten daar Duitsland verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Op 13 november 2025 oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken dat België alsnog verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw Noord-Macedonische identiteitskaart; een kopie van het uittreksel uit het geboorteregister in Frankrijk betreffende uw zoon B. die er geboren is; een kopie van de geboorteakte uit Noord-Macedonië van uw dochter R.; en enkele medische documenten betreffende uw kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DVZ' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uw echtgenoot gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat u last hebt van uw longen en vroeg om u slechts kort te bevragen (Notities van het persoonlijk onderhoud van S. S. d.d. 27/11/2025, verder CGVS S., p. 2, p. 14). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd geïnformeerd naar uw gezondheidstoestand en gaf u aan dat u niet goed kan ademen. Doch tevens gaf u aan oké te zijn en zich in staat te voelen om uw persoonlijk onderhoud te voeren (Notities van het persoonlijk onderhoud van A. M., verder CGVS M., p. 2). Er werd u gevraagd of er ergens rekening mee kon gehouden worden, hetgeen u negatief beantwoordde alsook werd u op het hart gedrukt dat u steeds zelf om een pauze mocht vragen (CGCS M., p. 2). Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud werd nagegaan of u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming had kunnen vertellen, hetgeen u bevestigde (CGVS M., p. 11) en u noch uw advocaat hebben op enigerlei wijze of op enig moment gedurende uw persoonlijk onderhoud aangegeven dat u omwille van uw gezondheidsproblemen gehinderd was in het afleggen van uw verklaringen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat de motieven inzake uw verzoek om internationale bescherming volledig gelijklopen met deze die uw moeder, A. R. (OV xx.xxx.xxx) verklaarde. Haar verzoek werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

[…]

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

Tevens worden ook de verzoeken om internationale bescherming van uw overige familieleden, zijnde uw uw echtgenoot S. S. (OV xx.xxx.xxx) en zus A. Sa. (OV xx.xxx.xxx) kennelijk ongegrond worden verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.
(…)"

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"*(…)*
A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te hebben en Rom van origine te zijn. U bent geboren te Goirle in Nederland op 28 augustus 1994. In 2017 bent u traditioneel gehuwd met A. M. (OV xx.xxx.xxx) en sedertdien woonde u met haar in Shutka-Skopje. Jullie hebben twee kinderen, een zoon B. en een dochter R. Uw echtgenote en uw kinderen bevinden zich bij u in België evenals uw schoonmoeder A. R. (OV xx.xxx.xxx) en uw schoonzus A. Sa. (OV xx.xxx.xxx). Uw moeder is overleden en uw vader is woonachtig in Kumanovo, Noord-Macedonië.

Naar aanleiding van een verkeersongeval in 2020 kwam uw schoonvader A. D. om het leven. Wanneer jullie in de loop van 2023 werden opgeroepen door de rechtbank in het kader van dit verkeersongeval dacht de andere partij, die betrokken was in het ongeval, dat jullie een klacht hadden ingediend tegen hen. U en uw

schoonzus Sa. werden vervolgens telefonisch bedreigd. Indien jullie de klacht niet zouden intrekken, zouden ze jullie doden. Jullie hebben getracht duidelijk te maken dat jullie geen klacht hadden ingediend en dat de autoriteiten automatisch een onderzoek hadden opgestart, doch ze geloofden jullie niet.

Voorts hebben uw zoon en dochter te lijden aan epilepsie. Daarnaast heeft uw zoon spierdistorsie waardoor zijn spieren soms samentrekken en hij zich niet meer kan bewegen en uw dochter had op een gegeven moment een heel hoge lichaamstemperatuur, die een bloedontsteking veroorzaakte. Jullie kenden discriminatie betreffende de toegang tot het gezondheidssysteem in Noord-Macedonië.
Omwille van de bedreigingen, de discriminatie en de medische situatie van uw gezinsleden hebt u op 25 augustus 2024 samen met uw echtgenote, uw twee kinderen, uw schoonmoeder en uw schoonzus Noord-Macedonië verlaten.

Op 10 september 2024 diende u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in. Nadat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland een negatieve beslissing ontving, reisde u verder naar België. Op 22 november 2024 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u voor uw leven en dat van uw familieleden omwille van de bedreigingen. uw meegereisde familieleden dienden gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming en koesteren dezelfde vrees bij terugkeer naar Noord-Macedonië. Op 3 januari 2025 nam de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing tot weigering van verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten aangezien Duitsland verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Op 17 juni 2025 bood u zich opnieuw aan in het aanmeldcentrum. Gezien de overdrachtstermijn verstreken was, werd België verantwoordelijk voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw Noord-Macedonisch paspoort en enkele medische documenten ter staving van de medische toestand van uw kinderen. Per email maakt u op 3 december 2025 kopieën over van zes documenten betreffende het overlijden van uw schoonvader, het verkeersongeval waarin hij kwam te overlijden en de juridische procedure die volgde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DVZ' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud wierp uw advocate op dat u regelmatig om verduidelijking vroeg en u enkele concentratieproblemen had tijdens het interview (Notities van het persoonlijk onderhoud van S. S., d.d. 27/11/2025, verder CGVS S., p. 15) zonder verder te concretiseren waar en wanneer u daadwerkelijk concentratieproblemen kende. Op gegeven moment vroeg u om te mogen roken en werd u erop gewezen dat dat niet mogelijk was in het gebouw maar dat u wel een korte pauze kon krijgen hetgeen u afwees waarna uw advocaat u adviseerde geconcentreerd te blijven (CGVS S., p. 11-12). Voorts kan uit het verloop van uw persoonlijk onderhoud niet afgeleid worden dat u dermate gehinderd was in uw concentratievermogen dat u niet in staat was de gestelde vragen te beantwoorden en de redenen voor uw vrees bij terugkeer naar Noord-Macedonië uiteen te zetten.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat de motieven inzake uw verzoek om internationale bescherming volledig gelijklopen met deze die uw moeder, A. R. (OV xx.xxx.xxx) verklaarde. Haar verzoek werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

[…]

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

Tevens worden ook de verzoeken om internationale bescherming van uw overige familieleden, zijnde uw uw echtgenote A. M. (OV xx.xxx.xxx) en uw schoonzus A. Sa. (OV xx.xxx.xxx) kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.
(…)"

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekster, luidt als volgt:

"*(…)*
A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te hebben en Rom van origine te zijn. U bent geboren te Skopje op 26 februari 2004 en was woonachtig in Shutka (Skopje). IJ bent ongehuwd en kinderloos, Uw vader A. D. is overleden. Uw moeder A. R. (OV xx.xxx.xxx) verblijft op heden eveneens in België evenals uw zus A. M. (OV xx.xxx.xxx), haar echtgenoot S. S. (OV xx.xxx,xxx) en hun kinderen. Uw zus A. Si. is woonachtig in Noord-Macedonië

Uw vader is overleden ten gevolge een verkeersongeval. Wanneer de overheid jullie in het kader van dit ongeval uitnodigde naar de rechtbank, vermoedde de andere betrokken partij in het verkeersongeval dat jullie een klacht hadden ingediend tegen hen. Ze namen telefonisch contact op met uw schoonbroer en met u en bedreigden jullie waarbij ze eisten dat jullie de klacht zouden intrekken.

Voorts hebt u te lijden aan trombocytemie, een bloedziekte. Omwille van de gezondheidszorg in Noord-Macedonië kon u zich niet laten behandelen. Er was een behandeling beschikbaar in Bulgarije doch uw ziekteverzekering wilde de kosten niet dragen.

Op 25 augustus 2024 hebt u samen met uw moedert zus, schoonbroer en de kinderen van uw zus Noord-Macedonië verlaten.

Op 23 augustus 2024 werd u verzoek om internationale bescherming geregistreerd in Duitsland. Nadat uw verzoek in Duitsland werd afgewezen reisde u verder naar België.

Op 22 november 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u de gevolgen van de bedreigingen. uw meegereisde familieleden dienden gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming in en koesteren dezelfde vrees.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DVZ' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat de motieven inzake uw verzoek om internationale bescherming volledig gelijklopen met deze die uw moeder, A. R. (OV xx.xxx.xxx) verklaarde. Haar verzoek werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

[…]

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

Tevens worden ook de verzoeken om internationale bescherming van uw overige familieleden, zijnde uw zus A. M. (OV xx.xxx.xxx) en uw schoonbroer S. S. (OV xx.xxx.xxx) kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.
(…)"

2. Gegrondheid beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel betogen verzoekers dat hun gezamenlijk voorgehouden relaas wel degelijk geloofwaardig is. Ten eerste menen zij dat zij onderling consistente verklaringen aflegden met betrekking tot de ontmoeting met hun belagers in de rechtbank en de oproeping voor de zitting. Zij stellen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) van tweede verzoekster blijkt dat zij aanwezig was op de eerste zitting en dat hun belagers daar waren, maar zij hen niet hebben ontmoet. Volgens verzoekers blijkt hieruit duidelijk dat tweede verzoekster aangaf hun belagers te hebben gezien in de rechtbank, maar niet met hen te hebben gesproken. Haar verklaring is, aldus verzoekers, dan ook niet tegenstrijdig met de verklaring van verzoeker en doelt op hetzelfde verloop van de feiten, met name dat zij hun belagers in de rechtbank hebben gezien, doch niet spraken, in haar woorden ontmoetten. Verder stellen zij dat nergens uit de verklaringen van derde verzoekster kan worden afgeleid dat zij zou hebben verklaard dat zij hun belagers niet zou hebben gezien. Zij werd immers wel uitdrukkelijk bevraagd over de actoren die betrokken waren bij het verkeersongeval, doch niet over haar aanwezigheid of waarnemingen tijdens de zitting in de rechtbank of over wie zij gezien heeft op de zitting. Verder benadrukken zij dat ook verzoeker verklaarde dat zij hun belagers zagen tijdens de zitting in de rechtbank, maar zij hen niet spraken. Daarnaast, wat betreft het gerechtelijk document met de namen van hun belagers, stellen verzoekers dat uit de verklaringen van tweede verzoekster niet kan worden afgeleid dat zij ontkent dat er een gerechtelijk document bestaat en dat deze verklaringen integendeel duidelijk weergeven dat zij erkent dat deze documenten bestaan, maar dat zij terzelfdertijd aangeeft dat zij veel zaken niet weet over de klacht die werd neergelegd. Doorheen hun betoog citeren verzoekers verschillende keren uit de notities van hun persoonlijke onderhouden. Verzoekers besluiten dat de commissaris-generaal hier uitgaat van een onvolledige en selectieve lezing van hun verklaringen en dat zij wel degelijk onderling consistent waren tijdens hun persoonlijke onderhouden.

Ten tweede zijn verzoekers het niet eens dat er sprake is van tegenstrijdigheden in hun verklaringen omtrent de aard en frequentie van de bedreigingen die zij ontvingen. Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat het feit dat eerste verzoekster in mindere mate op de hoogte is van de details dan haar dochters betekent dat het relaas van de hele familie ongeloofwaardig is, wordt uit het oog verloren dat eerste verzoekster geïnformeerd werd over de bedreigingen door haar dochters, dat zij hierover dus slechts via hen dingen vernam en dat zij in mindere mate zelf direct betrokken was. Zij benadrukken dat dit ook blijkt uit de verklaringen van tweede en derde verzoekster. Bovendien benadrukken verzoekers dat tweede en derde verzoekster wilden vermijden dat eerste verzoekster ongerust zou worden, hetgeen evenzeer blijkt uit hun verklaringen. Vervolgens, wat betreft de vraag of eerste verzoeksters derde dochter bedreigingen ontving en of zij hier al dan niet van op de hoogte zijn, stellen zij – onder verwijzing naar de notities van hun de persoonlijke onderhouden van verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoekster – dat zij allen verklaarden dat zij amper contact hebben met de derde dochter van eerste verzoekster. Zij vervolgen dat het feit dat de relatie met haar verzuurd is niet betekent dat zij niet kan helpen wanneer dit nodig is, bijvoorbeeld om documenten op te sturen uit Noord-Macedonië. Zij voegen hier nog aan toe dat zij bovendien ook zelf persoonlijk werd opgeroepen voor de zitting in de rechtbank, waar zij ook aanwezig was.

Ten slotte stellen verzoekers dat de verwerende partij haar vaststelling dat zij tegenstrijdig zijn over de aangifte bij de politie baseert op een onzorgvuldig onderzoek van hun verklaringen, die betrekking hebben op verschillende feiten en contexten. Zij betogen dat zowel verzoeker als derde verzoekster verklaarden dat verzoeker heeft getracht een klacht in te dienen bij de politie, maar dat dit in de praktijk niet hielp omdat zij als Roma de toegang tot een effectieve klacht werden ontzegd. Zij vervolgen dat de verklaring van verzoeker waarin hij aangeeft dat hij geen klacht indiende uitsluitend betrekking heeft op discriminatie van Roma in de gezondheidszorg in Noord-Macedonië en niet op het indienen van een aangifte in verband met de ontvangen bedreigingen. Voorts stellen zij dat derde verzoekster expliciet verklaarde dat zij bang was om zelf aangifte te doen bij de politie, maar dat verzoeker zich tot de politie heeft gewend in het kader van de problemen met toegang tot de gezondheidszorg en dat de politie geen enkele actie heeft ondernomen.

In een tweede middelonderdeel opperen verzoekers dat zij bij terugkeer geen aanspraak zullen kunnen maken op enige bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten tegen de daden van vervolging waarmee zij bedreigd worden. Enerzijds betogen verzoekers dat er voor hen geen sprake is van effectieve bescherming in Noord-Macedonië, daar de politie en gerechtelijke autoriteiten onvoldoende onafhankelijk en betrouwbaar functioneren, corruptie en politieke beïnvloeding structureel aanwezig zijn en de leden van de Roma-gemeenschap systematische discriminatie en geweld ondergaan. Zij citeren in deze ook uit het bij hun verzoekschrift gevoegde rapport van de Europese Commissie, waarin reeds in het voorwoord wordt gewezen op de aanzienlijke tekortkomingen bij de politionele en gerechtelijke autoriteiten in Noord-Macedonië. Het rapport beschrijft onder meer ernstige problemen op het vlak van onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, politieke beïnvloeding van gerechtelijke organen, rechtsonzekerheid bij vervolgingsprocedures, structurele tekorten aan middelen en personeel en onvoldoende effectieve bestrijding van corruptie. Verder betogen verzoekers dat zij ook geen bescherming kunnen krijgen in hun land van herkomst op basis van hun eigen ervaringen, en met name de laatste ervaring met de Noord-Macedonische politiediensten, waarbij hun klacht niet werd geregistreerd en die hierboven werd besproken. Zij wijzen tevens op hun verklaringen dat zij geen klacht durven indienen uit angst voor represailles en omdat zij tot de Roma-gemeenschap behoren. Tot slot wijzen zij nog op hun verklaringen waaruit blijkt dat zij persoonlijk geconfronteerd werden met corruptie binnen de Noord-Macedonische politie.

In een derde middelonderdeel menen verzoekers dat zij geen aanspraak kunnen maken op enige bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten tegen de discriminatie die zij ondergaan. Zij verwijzen naar rapporten van het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties en ERRC, waarin wordt gewezen op structurele problemen en discriminatie binnen de Noord-Macedonische rechtshandhaving. Verder citeren zij een passage uit een andere publicatie van de ERRC waarin verschillende zaken worden besproken waarbij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) Noord-Macedonië veroordeelde wegens falend onderzoek naar politiegeweld tegen de Roma-gemeenschap. Zij besluiten dat deze recente rapporten en rechtszaken van het EHRM aantonen dat Roma in Noord-Macedonië, ondanks actieplannen en wettelijke waarborgen, in de praktijk op systematische wijze steeds te maken krijgen met structurele discriminatie, geweld en gebrekkige rechtsbescherming, waardoor de stelling van de verwerende partij als manifest onjuist moet worden beschouwd. Tot slot benadrukken verzoekers dat zij tijdens hun persoonlijke onderhouden hun ervaringen van systematische discriminatie als Roma hebben aangekaart.

In een vierde middelonderdeel stellen verzoekers dat de verwerende partij de mate van discriminatie en de effecten ervan onjuist inschat en hier geen ernstig onderzoek naar deed.

Enerzijds betogen verzoekers dat het besluit van de verwerende partij dat Noord-Macedonië een veilig land van herkomst is, waardoor geen nood aan internationale bescherming zou bestaan onvoldoende, gemotiveerd en juridisch onjuist is, gelet op hun individuele omstandigheden en hun behoren tot de Roma-gemeenschap, een erkende risicogroep in Noord-Macedonië. Verzoekers vervolgen dat de kwalificatie

van een land als veilig land van herkomst steeds een individuele en gegronde beoordeling vereist van alle relevante elementen van het dossier en dat het louter statuut van veilig land van herkomst nooit automatisch mag leiden tot een beslissing tot weigering van een verzoek om internationale bescherming. Zij voegen hieraan toe dat er in dossiers waarin concrete aanwijzingen bestaan van systematische discriminatie op de verwerende partij een verzwaarde motiveringsplicht rust om duidelijk en specifiek toe te lichten waarom er in het individuele geval geen nood aan internationale bescherming bestaat. Voorts stellen verzoekers dat het oordeel in de bestreden beslissingen dat Roma in Noord-Macedonië zich weliswaar in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie ondervinden, maar dat deze situatie het gevolg zou zijn van "*een samenloop van diverse factoren*" en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of tot de louter etnische afkomst en vooroordelen ten aanzien van de Roma-gemeenschap, een miskenning vormt van het structureel, etnisch bepaald en systematisch karakter van discriminatie waarmee de Roma-gemeenschap in Noord-Macedonië dagelijks geconfronteerd wordt en juridisch niet houdbaar is. Luidens het verzoekschrift heeft het EHRM in meerdere mijlpaalarresten vastgesteld dat Roma in Noord-Macedonië worden blootgesteld aan structurele discriminatie, etnische profilering en segregatie. Zij bespreken vervolgens verschillende dergelijke arresten, waarna zij stellen dat de verwerende partij deze rechtspraak volledig miskent, daar hierin geoordeeld wordt dat staten zich niet kunnen beroepen op sociale, familiale of culturele kenmerken van de Roma-gemeenschap om structurele achterstelling van de Roma-gemeenschap te verklaren of te minimaliseren. Tevens miskent de verwerende partij, aldus verzoekers, impliciet het bestaan van een beschermde sociale groep.

Anderzijds stellen verzoekers dat zij op zo'n ingrijpende wijze worden uitgesloten en gediscrimineerd, in het bijzonder wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, dat dit hen blootstelt aan vervolging of aan ernstige schade. Onder verwijzing naar algemene informatie van ERRC stellen verzoekers dat Roma in Noord-Macedonië vaak geen toegang hebben tot persoonlijke identiteitsdocumenten, waardoor zij juridisch onzichtbaar zijn, hetgeen dan weer leidt tot ernstige belemmeringen bij de toegang tot gezondheidszorg, sociale dienstverlening, onderwijs, huisvesting en werk en dus uitsluiting uit publieke diensten. Ook andere rapporten bevestigen dat Roma in Noord-Macedonië nog steeds de toegang tot gezondheidszorg wordt ontzegd. Vervolgens benadrukken verzoekers de verklaringen die zij aflegden tijdens hun eigen persoonlijke onderhouden over de problemen die zij zelf ervaarden met betrekking tot toegang tot de gezondheidszorg en benadrukken zij dat dit geenszins slechts administratieve problemen vormen. Zij besluiten dat deze uitsluiting zodanig verregaand en fundamenteel is dat dit raakt aan de menselijke waardigheid, waardoor zij nood hebben aan internationale bescherming.

In een laatste middelonderdeel betogen verzoekers nog dat de bestreden beslissingen het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schenden, daar de verwerende partij de nadruk legt op (tegenstrijdigheden in) details in hun verklaringen, in plaats van te focussen op de kern van hun relaas, waarover zij consistent en coherent zijn.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, subsidiair om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en nog meer subsidiair om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, het rapport "*2025 Rule of Law Report Country Chapter on the rule of law situation in North Macedonia*" van de Europese Commissie van 8 juli 2025 bij het verzoekschrift (stuk 5).

2.3. Beoordeling beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op

eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Procedurele noden

De Raad wijst op de inhoud van oud artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijk geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden het volgende:

"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DV Z' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
Uw schoonzoon gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat u met hart- en andere problemen te kampen hebt, dat u slecht te been bent en hij vroeg om u slechts kort te bevragen (Notities van het persoonlijk onderhoud van S. S. d.d. 27/11/2025, verder CGVS S., p. 2, p. 14). Uit overige informatie in uw administratief dossier blijkt dat u in het verleden reeds een operatie aan uw wervelkolom had ondergaan (DVZ, Registratie verzoek om internationale bescherming, VI. Kwetsbaarheden) en schildklierproblemen kende (Verklaring DVZ d.d. 3/12/2024, vraag 38). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd geïnformeerd naar uw gezondheidstoestand en werd u gevraagd hoe u zich voelde en of u zich in staat achtte uw persoonlijk onderhoud te voeren waarop u aangaf zich goed te voelen en uw best te zullen doen (Notities van het persoonlijk onderhoud van A. R. d.d. 27/11/2025, verder CGVS R., p. 2). Er werd u gevraagd of er ergens rekening mee kon gehouden worden, hetgeen u negatief beantwoordde alsook werd u op het hart gedrukt dat u steeds zelf om een pauze mocht vragen (CGVS R., p. 2). Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud werd nagegaan of u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming had kunnen vertellen, hetgeen u bevestigde (CGVS R., p. 12) en u noch uw advocaat hebben op enigerlei wijze of op enig moment gedurende uw persoonlijk onderhoud aangegeven dat u omwille van uw gezondheidsproblemen gehinderd was in het afleggen van uw verklaringen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, overweegt de commissaris-generaal terdege als volgt:

"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DVZ' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
Uw echtgenoot gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat u last hebt van uw longen en vroeg om u slechts kort te bevragen (Notities van het persoonlijk onderhoud van S. S. d.d. 27/11/2025, verder CGVS S., p. 2, p. 14). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd geïnformeerd naar uw gezondheidstoestand en gaf u aan dat u niet goed kan ademen. Doch tevens gaf u aan oké te zijn en zich in staat te voelen om uw persoonlijk onderhoud te voeren (Notities van het persoonlijk onderhoud van A. M., verder CGVS M., p. 2). Er werd u gevraagd of er ergens rekening mee kon gehouden worden, hetgeen u negatief beantwoordde alsook werd u op het hart gedrukt dat u steeds zelf om een pauze mocht vragen (CGCS M., p. 2). Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud werd nagegaan of u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming had kunnen vertellen, hetgeen u bevestigde (CGVS M., p. 11) en u noch uw advocaat hebben op enigerlei wijze of op enig moment gedurende uw persoonlijk onderhoud aangegeven dat u omwille van uw gezondheidsproblemen gehinderd was in het afleggen van uw verklaringen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, staat inzake de bijzondere procedurele noden het volgende vermeld:

"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DVZ' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud wierp uw advocate op dat u regelmatig om verduidelijking vroeg en u enkele concentratieproblemen had tijdens het interview (Notities van het persoonlijk onderhoud van S. S., d.d. 27/11/2025, verder CGVS S., p. 15) zonder verder te concretiseren waar en wanneer u daadwerkelijk concentratieproblemen kende. Op gegeven moment vroeg u om te mogen roken en werd u erop gewezen dat dat niet mogelijk was in het gebouw maar dat u wel een korte pauze kon krijgen hetgeen u afwees waarna uw advocaat u adviseerde geconcentreerd te blijven (CGVS S., p. 11-12). Voorts kan uit het verloop van uw persoonlijk onderhoud niet afgeleid worden dat u dermate gehinderd was in uw concentratievermogen dat u niet in staat was de gestelde vragen te beantwoorden en de redenen voor uw vrees bij terugkeer naar Noord-Macedonië uiteen te zetten.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekster, oordeelt de commissaris-generaal dan weer als volgt:

"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst bijzondere procedurele noden 'DVZ' d.d. 3 december 2024), en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 9 december 2025 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming, overeenkomstig oud artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Oud artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (…)*".

Oud artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen*.".

Oud artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt*.".

Uit de lezing van oud artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in oud artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze

veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

Gelet op het voorgaande worden verzoeken om internationale bescherming van onderdanen van veilige landen van herkomst wel degelijk onderworpen aan een daadwerkelijk onderzoek ten gronde, zij het met een verhoogde bewijslast in hoofde van de verzoeker. Te dezen benadrukt de Raad dat een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond kan worden verklaard indien de verzoeker om internationale bescherming geen substantiële redenen aanlevert om het veilig land van herkomst in zijn of haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Verzoekers kunnen, gelet op het voormelde, dan ook gevolgd worden waar zij in het verzoekschrift betogen dat het feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is van een veilig land van herkomst niet betekent dat diens verzoek om internationale bescherming automatisch mag worden afgewezen en dat een individuele en grondige beoordeling nog steeds noodzakelijk is.

2.3.5. In de bestreden beslissingen wordt, gelet op het voorgaande, met recht het volgende gemotiveerd:

"*Bij KB van 12 mei 2024 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*"

In dit kader merkt de Raad op dat het land van herkomst van verzoekers opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (*BS* 15 december 2025).

2.3.6. Na grondige lezing van het dossier treedt de Raad, gelet op hetgeen volgt, de commissaris-generaal bij dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

In tegenstelling tot wat verzoekers in het verzoekschrift voorhouden, worden hun verzoeken om internationale bescherming aldus geenszins automatisch afgewezen louter op basis van hun afkomst uit een veilig land van herkomst. Op basis van een individueel onderzoek wordt immers beslist dat zij er niet in geslaagd zijn het vermoeden verbonden aan de kwalificatie van hun land van herkomst als veilig land van herkomst te weerleggen door aan te tonen dat er substantiële redenen zijn om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.3.7. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Noord-Macedonië, te worden vervolgd door de personen die achter het verkeersongeval zaten dat de echtgenoot van eerste verzoekster fataal werd, daar verzoekers door het gerecht werden opgeroepen naar aanleiding hiervan en hun belagers dachten dat zij een klacht tegen hen hadden ingediend. Daarnaast wijzen verzoekers ook op hun Roma-etnie en de discriminatie die zij hierdoor ervaren in Noord-Macedonië en op hun medische problemen en die van de kinderen van tweede verzoekster en verzoeker.

Blijkens de bestreden beslissingen oordeelt de commissaris-generaal vooreerst (i) dat, los van het feit dat aangenomen kan worden dat de echtgenoot van eerste verzoekster om het leven kwam tijdens een verkeersongeval en dat verzoekers door de gerechtelijke autoriteiten in Noord-Macedonië hieromtrent later werden opgeroepen, de door verzoekers aangehaalde problemen naar aanleiding van hun verschijning in de

rechtbank met betrekking tot het dodelijk ongeval van de echtgenoot van eerste verzoekster, omwille van verschillende redenen, niet geloofwaardig zijn. Zo (a) konden verzoekers niet concreet duiden wie hun belagers waren. Verder (b) zijn verzoekers' verklaringen over de bedreigingen die zij ontvingen ontoereikend. Ook (c) leggen verzoekers tegenstrijdige verklaringen af over hun handelen na de bedreigingen. Tot slot (d) wijst de commissaris-generaal erop dat de oudste dochter van eerste verzoekster nog steeds in Noord-Macedonië woonachtig is. Bovendien (ii) maken verzoekers niet aannemelijk dat zij, wat betreft voormelde problemen, geen beroep kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige bescherming. Daarnaast (iii) stelt de commissaris-generaal dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij in Noord-Macedonië, als etnische Roma, zullen worden onderworpen aan discriminatie die kan worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en dat niet blijkt dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om op te treden en bescherming te bieden. Tot slot (iv) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in het verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het volharden in hun problemen en vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het verwijzen naar algemene informatie en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

2.3.8. In eerste instantie treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend op basis van de door hen gezamenlijk voorgehouden problemen naar aanleiding van hun verschijning in de rechtbank met betrekking tot het dodelijk ongeval van de echtgenoot van eerste verzoekster.

2.3.8.1. Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal terecht dat, los van het feit dat aangenomen kan worden dat de echtgenoot van eerste verzoekster om het leven kwam tijdens een verkeersongeval en dat verzoekers door de gerechtelijke autoriteiten in Noord-Macedonië hieromtrent later werden opgeroepen – hierover werden immers verschillende documenten neergelegd – om meerdere redenen geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen.

Ten eerste kunnen verzoekers niet concreet duiden wie hun belagers zijn. De bestreden beslissingen luiden in dit verband terdege als volgt:

"*Behalve dat het om Albanezen zou gaan, kunnen jullie niet concreet duiden wie er als tegenpartij betrokken was bij het verkeersongeval (CGVS R., p. 8; CGVS S., p. 11, p. 12, CGVS M., p. 9; CGVS Sa., p. 9) noch wie degene was die de bedreigingen uitte (CGVS R., p. 9). Dit is hoogst frappant aangezien zij, net zoals u, betrokken partij waren in het verkeersongeval en bijkomend in het onderzoek alsook dat zij bovendien klaarblijkelijk wel op de hoogte waren van jullie identiteit, en zelfs in het bezit waren van de oproepnummers van uw dochter én van uw schoonzoon. Daarenboven leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. Zo geeft uw schoonzoon aan dat deze personen aanwezig waren op de zitting in de rechtbank en jullie elkaar zagen (CGVS S., p. 9) terwijl uw dochters M. en Sa. ontkennen hen gezien te hebben (CGVS M., p. 9; CGVS Sa., p. 9). Bovendien blijkt uit het document dat uw schoonzoon liet zien via zijn gsm-toestel dat de betrokken partijen in de zaak 'E. K.', 'E. M.' - de chauffeur van wijlen uw echtgenoot - en uzelf zijn (CGVS S., p. 11) terwijl M. dan weer ontkent dat er een gerechtelijk document bestaat waarin de identiteit vermeld wordt (CGVS M., p. 9).*"

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Wat betreft de tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoeker enerzijds en tweede en derde verzoekster anderzijds, betogen verzoekers in het verzoekschrift dat zij allen doelen op hetzelfde verloop van de feiten, met name dat zij hun belagers in de rechtbank hebben gezien, doch niet hebben gesproken. Verzoekers kunnen hier echter niet gevolgd worden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker blijkt dat verzoeker op ontegensprekelijke wijze verklaarde dat zij hun belagers zagen op de zitting en dat ook zij hen zagen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9). Verder kunnen de verklaringen van tweede verzoekster geenszins gelezen worden als zou zij verklaard hebben dat zij hun belagers wel zag tijdens de terechtzitting, doch niet sprak. Uit de notities van haar persoonlijk onderhoud blijkt dat zij inderdaad verklaart dat zij hen er niet heeft ontmoet. De gebruikte term 'ontmoeten' kan, in weerwil tot wat verzoekers in het verzoekschrift voorhouden, geenszins worden begrepen als spreken, hetgeen de mogelijkheid zou open laten dat zij hen wel had gezien. Tweede verzoekster werd immers nadien uitdrukkelijk gevraagd of zij hun belagers er heeft gezien, waarna zij op ondubbelzinnige wijze expliciet verklaarde dat dit niet het geval was (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 9). Tot slot, wat betreft derde

verzoekster, opperen verzoekers in het verzoekschrift dat zij duidelijk bevraagd werd over wie betrokken was bij het verkeersongeval, maar niet over haar aanwezigheid tijdens de terechtzitting en wie zij daar al dan niet gezien heeft, alsook dat nergens uit haar verklaringen kan worden afgeleid dat zij hun belagers niet zou hebben gezien. De Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van derde verzoekster blijkt dat zij spontaan aangaf dat zij aanwezig was op de zitting door "*en wij hadden een zitting*" te verklaren, alsook spontaan verklaarde: "*We hebben hen nooit gezien maar ze bedreigden ons constant*" (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud derde verzoekster, p. 8, 9). Dit impliceert aldus dat derde verzoekster hun belagers niet zag tijdens de zitting. Gelet op haar duidelijke verklaringen, valt niet in te zien waarom er verdere vragen moesten gesteld worden in dit verband. Hoe dan ook benadrukt de Raad dat het verzoekers zijn die de door hen aangevoerde vrees voor vervolging of ernstige schade dienen aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moeten aantonen en dat het niet de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De Raad oordeelt verder dat, indien verzoekers menen dat zij over een of ander onderwerp nog (bijkomende) inlichtingen hebben, zij dit konden vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud, bijkomende schriftelijke verklaringen konden afleggen of hiervan melding konden maken in het verzoekschrift, *quod non*. Aldus zijn verzoekers wel degelijk onderling tegenstrijdig over of zij hun belagers zagen tijdens de terechtzitting, hetgeen – gelet op het feit dat de bedreigingen nadien begonnen – een kernelement van hun relaas betreft. Daarnaast slagen verzoekers er in het verzoekschrift geenszins in afbreuk te doen aan de vaststelling dat verzoeker een document toonde waarin, volgens de tolk tijdens zijn persoonlijk onderhoud, de identiteit van de partijen bij de zaak rond het dodelijk verkeersongeval vermeld stond, terwijl tweede verzoekster uitdrukkelijk ontkende dat een dergelijk document bestond. Volgens verzoekers kan uit de verklaringen van tweede verzoekster niet afgeleid worden dat een dergelijk document niet bestaat, doch wel dat zij het bestaan hiervan juist erkent, maar toegeeft dat zij veel zaken niet weet over de klacht. De Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekster blijkt dat het document dat verzoeker getoond had een uitnodiging voor de zitting betrof, waarop de identiteit van de partijen niet vermeld stond en dat er geen andere documenten waren waarop dit wel vermeld stond (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 9). Dat tweede verzoekster weinig afweet van "*de klacht*", neemt – los van het feit dat het niet gaat om een klacht – niet weg dat zij wel degelijk verklaarde dat er geen documenten bestaan met de identiteit van de partijen van de rechtszaak. Ook dit betreft wel degelijk een tegenstrijdigheid inzake de kern van het relaas van verzoekers. Tot slot wijst de Raad erop dat het louter herhalen dat hun belagers Albanezen zijn, niet wegneemt dat zij niet de minste duiding kunnen geven over de concrete identiteit van hun belagers, ondanks dat zij wel weet hebben van de identiteit en persoonsgegevens van verzoekers. Gelet op het voorgaande zijn de verklaringen van verzoekers geenszins consistent en maakte de commissaris-generaal zich, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, geheel niet schuldig aan een onvolledige en selectieve lezing van hun verklaringen.

Ten tweede zijn verzoekers' verklaringen over de bedreigingen die zij ontvingen uitermate ontoereikend. In deze kan gewezen worden op volgende pertinente en in het administratief dossier steun vindende vaststellingen van de bestreden beslissingen:

"*Voor wat betreft de bedreigingen zelf weet u voorts niet of er naast uw schoonzoon en dochter nog andere familieleden bedreigingen hebben gekregen (CGVS R., p. 9) noch kan u aangeven hoe vaak uw schoonzoon en dochter werden bedreigd (CGVS R., p. 9). U kan de bedreigingen die uw schoonzoon en dochter kregen, evenmin concretiseren (CGVS R., p. 9). Uw schoonzoon weet dan weer niet welke bedreigingen uw dochter Sa. concreet kreeg (CGVS S., p. 12) en omgekeerd, kan uw dochter Sa. niet aangeven welke bedreigingen uw schoonzoon precies kreeg (CGVS Sa., p. 10). Uw dochter M. weet evenmin concreet welke bedreigingen haar echtgenoot of haar zuss kregen (CGVS M., p. 8), noch hoeveel keer haar echtgenoot bedreigingen kreeg (CGVS M., p. 9)* […]. *Ook dit valt wederom in het geheel niet in te zien. Indien u en uw familieleden daadwerkelijk met de dood werden bedreigd, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat jullie op de hoogte zijn van dergelijke basisinformatie betreffende de beweerde bedreigingen. Niet in het minst naar aanleiding van jullie persoonlijk onderhoud in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming mag verwacht worden dat jullie zich hierover informeerden. Uw verantwoording als zouden uw familieleden u niet alles vertellen omdat u geen goede gezondheid hebt (CGVS R., p. 9), overtuigt geenszins. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, des te meer daar u hoe dan ook op de hoogte bent van de doodbedreigingen*."

In het verzoekschrift betogen verzoekers dat het feit dat eerste verzoekster minder op de hoogte is van de inhoud van de bedreigingen niet vreemd is, daar de bedreigingen gericht waren tegen de echtgenoot van haar ene dochter, verzoeker, en haar jongste dochter, derde verzoekster, daar zij enkel via hen informatie hierover verkreeg en zij haar niet alles vertelden om haar niet ongerust te maken. De Raad stelt vast dat reeds in de bestreden beslissingen wordt geduid waarom, los van dit betoog, toch redelijkerwijze kan verwacht worden dat eerste verzoekster meer gedetailleerde verklaringen kon afleggen over de bedreigingen die hun familie kreeg. Het louter herhalen van dit betoog, doet hier geen afbreuk aan. Bovendien gaan

verzoekers eraan voorbij dat niet enkel eerste verzoekster ontoereikende verklaringen aflegde over de bedreigingen. In de bestreden beslissingen wordt terecht gesteld dat de verklaringen van elke verzoeker in dit verband in zekere mate ontoereikend zijn.

Ten derde oordeelde de commissaris-generaal met recht dat verzoekers tegenstrijdig zijn over hun handelen na het ontvangen van de bedreigingen:

"*Volgens u, uw schoonzoon S. en uw dochter M., hebben jullie geen aangifte gedaan van de bedreigingen (CGVS R., p. 9 , CGVS S., p. 13, CGVS M., p. 9). Uw dochter Sa. geeft echter aan dat uw schoonzoon S. wel naar de politiediensten zou zijn gestapt doch dat de politiediensten niets deden (CGVS Sa., p. 10-11). Dergelijke tegenstrijdigheid is fundamenteel en ondergraaft bijkomend de geloofwaardigheid van jullie vluchtaanleiding. De asielinstanties mogen van verzoekers correcte en coherente verklaringen (en waar mogelijk documenten) verwachten onder meer over hun precieze vluchtmotieven en de context daarvan.*"

Ook deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden wederom steun in het administratief dossier.

Verzoekers kunnen geenszins gevolgd worden waar zij in hun verzoekschrift stellen dat de commissaris-generaal hun verklaringen in een verkeerde context situeert. Het zijn immers verzoekers zelf die zich hier in hun verzoekschrift schuldig aan maken. Vooreerst, wat betreft verzoeker, blijkt duidelijk dat hij verklaarde dat hij op de vraag of hij ooit klacht indiende na de bedreigingen ontkennend antwoordde (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 13). Het gaat dan ook niet op te stellen dat hij het hier enkel had over het indienen van een klacht naar aanleiding van de discriminatie die zij in Noord-Macedonië ondervonden en te verwijzen naar andere verklaringen die hij in deze context aflegde. Uit de notities van hun persoonlijke onderhouden blijkt eveneens dat eerste en tweede verzoekster uitdrukkelijk verklaarden dat er door hen geen klacht werd ingediend naar aanleiding van de bedreigingen. Tot slot, wat betreft derde verzoekster, oordeelt de Raad dat het betoog in het verzoekschrift dat zij verklaarde dat verzoeker klacht indiende naar aanleiding van de discriminatie in de gezondheidszorg en zij zelf bang was om dit te doen naar aanleiding van de bedreigingen geen weerslag vindt in de notities van haar persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt immers dat de verklaring dat zij bang was zelf klacht in te dienen zich situeerde binnen de context van de bedreigingen, doch ook dat zij uitdrukkelijk verklaarde dat haar schoonbroer, zijnde verzoeker, een klacht indiende, maar zij niets deden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud derde verzoekster, p. 9, 10-11). Gelet op het voorgaande is er aldus wel degelijk sprake van een tegenstrijdigheid, die bovendien fundamenteel is.

Ten slotte wijst de Raad erop dat de derde dochter van eerste verzoekster nog steeds woonachtig is in Noord-Macedonië en verzoekers niet weten of zij er problemen kent met hun belagers. Tweede verzoekster en verzoeker verklaarden uitdrukkelijk geen weet te hebben van dergelijke problemen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 8, 10 en notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 12) en eerste en derde verzoekster maken hier evenmin melding van, hetgeen redelijkerwijze wel verwacht zou mogen worden indien dit gebeurd zou zijn. Dat de derde dochter van eerste verzoekster, die ook aanwezig was op de zitting (*ibid*., p. 11) waarna de bedreigingen werden geuit en die nog steeds in Noord-Macedonië woonachtig is, in al die tijd geen problemen kende, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekers aangehaalde problemen. De Raad voegt hieraan toe dat deze vaststelling niet verschoond kan worden doordat verzoekers geen contact meer zouden hebben met de derde dochter van eerste verzoekster, daar hun verklaringen hierover geenszins consistent en aldus weinig geloofwaardig zijn. Volgens tweede en derde verzoekster hebben verzoekers geen contact meer met hun derde zus sedert het overlijden van hun vader, de echtgenoot van eerste verzoekster (administratief dossier notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster p. 8 en notities persoonlijk onderhoud derde verzoekster, p. 5). Volgens eerste verzoekster is er dan weer geen contact meer aangezien haar derde dochter gehuwd is en haar echtgenoot geen contact wil (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5). Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dan weer dat er wel contact mogelijk is daar hij haar kon contacteren om documenten uit Noord-Macedonië door te sturen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6), meer nog dat zij – overeenkomstig het document dat hij toonde op zijn gsm – zelfs aanwezig was tijdens de hoorzitting op de rechtbank en daar namens eerste verzoekster sprak (*ibid*., p. 11), wat door tweede verzoekster dan weer ontkend wordt (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 8). Het louter herhalen van de verschillende verklaringen van verzoekers of het louter volharden in één versie van de feiten is niet van aard afbreuk te doen aan deze tegenstrijdigheden. Waar verzoekers in het verzoekschrift stellen dat het feit dat hun relatie met de derde dochter van eerste verzoekster verzuurd is niet betekent dat zij niet kan helpen waar nodig door bijvoorbeeld documenten uit Noord-Macedonië door te sturen, zoals verzoeker verklaart, merkt de Raad op dat het één het ander wel degelijk uitsluit. Uit de verklaringen van verzoeksters blijkt geenszins dat enige vorm van contact nog mogelijk is.

Gelet op al deze vaststellingen kan wel degelijk geen geloof gehecht worden aan de gezamenlijk door verzoekers voorgehouden problemen.

2.3.8.2. Daarnaast oordeelt de Raad, samen met de verwerende partij, dat – zelfs indien deze problemen worden aangenomen – verzoekers niet aannemelijk maken dat zij voor deze problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van oud artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens oud artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de COI Focus "*Noord-Macedonië – Algemene situatie*" van 6 januari 2025, waarnaar in de bestreden beslissingen middels een werkende weblink wordt verwezen, blijkt dat er in Noord-Macedonië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van oud artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Uit de recentste algemene landeninformatie blijkt hierover het volgende:

"*Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/ coi focus noord-macedonie. algemene situatie 20250106.pdf of https://www.cgvs.be/nl) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards - DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight*

Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m."

Specifiek voor wat betreft het voorhanden zijn van bescherming in Noord-Macedonië voor de Roma-minderheid, wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld dat op basis van de algemene landeninformatie volgende vaststellingen kunnen worden gedaan:

"[…] *ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.*
[…]
Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd"

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Noord-Macedonische autoriteiten algemeen gezien aan hun onderdanen – ook aan mensen uit de Roma-gemeenschap – voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van oud artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekers zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen, toegang kunnen verschaffen tot dergelijke bescherming.

Verzoekers slagen er in het verzoekschrift geenszins in afbreuk te doen aan het voorgaande. De door hen aangehaalde informatie ligt immers in lijn met of is dezelfde als de informatie waarop voormelde analyse gebaseerd is. Hierin wordt erkend dat hervormingen binnen de Noord-Macedonische autoriteiten nog steeds nodig zijn, doch evenwel niet gesproken van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. Verder wordt in het voormelde niet betwist dat de politie niet altijd adequaat optreedt ten aanzien van mensen uit de Roma-gemeenschap en dat de politie zich soms zelf hieraan schuldig maakt, doch evenwel ook gewezen op mogelijke stappen die kunnen ondernomen worden in geval van inadequaat overheidsoptreden en wordt niet gesteld dat er sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming voor de Roma-minderheid. Waar zij in hun verzoekschrift verwijzen naar arresten van het EHRM waarbij Noord-Macedonië werd veroordeeld wegens falend onderzoek naar politiegeweld tegen de Roma-gemeenschap, merkt de Raad op dat dergelijke arresten niet per definitie tot gevolg hebben dat verzoekers in hun land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen. Immers dient elk verzoek om internationale bescherming afzonderlijk te

worden beoordeeld. Bovendien tonen verzoekers niet afdoende *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan deze arresten ten grondslag lagen kunnen worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken, te meer daar de feiten die ten grondslag liggen aan deze arresten dateren van 2013, 2014 en 2017, terwijl er ondertussen in Noord-Macedonië verschillende initiatieven werden genomen op vlak van overheidsbescherming van de Roma- minderheid.

Het is bijgevolg aan verzoekers om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Noord-Macedonische overheden wendden dan wel wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Noord-Macedonische overheid voor bescherming. Verzoekers blijven hier echter geheel in gebreke.

De bestreden beslissingen luiden in dit verband terecht als volgt:

"*Hoewel tegenstrijdig met de verklaringen van uw dochter Sa., geven u, uw andere dochter M. en uw schoonzoon S. te kennen geen aangifte gedaan te hebben van de bedreigingen (CGVS R., p. 9; CGVS S., p. 13, CGVS M., p. 9). S. gaf hieromtrent aan dat er geen klacht werd ingediend aangezien er geen bewijs was (CGVS S., p. 13) hetgeen niet als een afdoende verantwoording kan worden aanzien om zelf niet de nodige stappen te ondernemen. Volgens M. was een klacht onmogelijk omdat de tegenpartij 'iemand binnenin' kende (CGVS M., p. 10). Dit is echter niet meer dan een blote bewering die ze op geen enkele manier weet te concretiseren (CGVS M., p. 10). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er evenwel precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen zelfs indien men zelf geen bewijzen heeft. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.*
U geeft voorts aan dat men u in Noord-Macedonië niet beschermt aangezien er in het kader van het verkeersongeval waarin uw echtgenoot stierf ook nog geen beslissing is genomen alsook omdat mensen van Roma-afkomst worden vernederd en gediscrimineerd (CGVS R., p. 10). De reden(en) waardoor er nog geen beslissing is genomen in de rechtszaak naar aanleiding van het verkeersongeval, kan u evenwel niet concreet meedelen en evenmin blijkt u hiernaar te hebben geïnformeerd (CGVS R., p. 10).
Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde zaken (nog) niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Aldus is het feit dat het verkeersongeval nog niet is afgehandeld door de rechtbank geenszins een aanwijzing dat u geen bescherming zou kunnen verkrijgen.
Voor wat betreft discriminatie en vernederingen als Roma verwijst u slechts naar de gezondheidszorg (CGVS R., p. 10). Hiermee toont u niet aan dat omwille van discriminatie geen toegang zou hebben tot bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten.
Aldus toont u niet aan dat u, in uw geval en in weerwil van de beschikbare informatie, geen beroep kon doen op bescherming van de Noord-Macedonische politionele en justitiële autoriteiten aangaande de bedreigingen die u zou hebben ontvangen.
Gevraagd of u bij terugkeer een beroep zou kunnen doen op bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, stelt u verder nog dat dit niet mogelijk is en haalt u desbetreffend aan dat daar geld voor nodig is (CGVS R., p. 11). Ook uw schoonzoon S. legt verklaringen in die zin af (CGVS S., p. 13). Persoonlijk hebt u echter nooit problemen gekend met corruptie binnen het politieapparaat (CGVS R., p. 11), S. evenmin (CGVS S., p. 13). Uw dochter M. geeft louter aan dat dat niet mogelijk is omdat niemand om Roma-mensen geeft (CGVS M., p. 10).
Waar u en S. louter algemeen stellen dat het systeem zo werkt (CGVS R., p. 11; CGVS S., p. 13) valt dit niet te rijmen met de hierboven vermelde beschikbare informatie. Bovendien kan nog worden opgeworpen dat de politionele en justitiële autoriteiten naar aanleiding van het verkeersongeval waarin uw echtgenoot het leven liet, wel degelijk en ambtshalve zijn opgetreden waarbij ze u voor een hoorzitting uitnodigden (CGVS R., p. 8, CGVS S., p. 9). Aldus maakt u evenmin aannemelijk dat u slechts door betaling enig handelen van de politiediensten of van justitie kan verwachten."

De Raad acht het geheel van deze overwegingen pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift wijzen op hun persoonlijke ervaringen waaruit blijkt dat zij in het verleden klacht indienden en niet werden geholpen, merkt de Raad op dat enkel derde verzoekster verklaarde dat zij naar aanleiding van de bedreigingen klacht indienden en niet werden geholpen en verzoeker en dat eerste en tweede verzoekster dit uitdrukkelijk ontkenden (zie *supra*). Aldus kan aan deze verklaring geen geloof gehecht worden. Ook wat betreft de discriminatie die zij vrezen blijkt niet dat zij dergelijke situaties meemaakten (zie *supra*). Het louter herhalen van hun eerder gedane en in de bestreden

beslissingen op pertinente wijze ontoereikend bevonden verklaringen is niet van aard een ander licht te werpen op het voormelde. Tot slot voegt de Raad nog toe dat waar zij wijzen op de algemene situatie van Roma in Noord-Macedonië en de problemen die zij kunnen ondervinden bij het zoeken van nationale bescherming, dit – mede gelet op het voorgaande – geenszins afdoende is om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij specifiek niet kunnen rekenen op bescherming vanwege de Noord-Macedonische autoriteiten.

Verzoekers brengen in het verzoekschrift niets bij dat afbreuk kan doen aan de voorgaande analyse waaruit blijkt dat zij er niet in slagen aannemelijk te maken dat zij, wat betreft de door hen aangehaalde problemen, bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.3.9. Vervolgens, wat betreft de discriminatie van Roma in Noord-Macedonië, oordeelt de Raad – in navolging van de verwerende partij – dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij in Noord-Macedonië, als etnische Roma, zullen worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden beschouwd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en dat zij in Noord-Macedonië geen beroep zouden kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

In deze wijst de Raad erop dat de verwerende partij in de bestreden beslissingen de aandacht vestigde op de situatie van Roma in Noord-Macedonië en dat zij zelf beklemtoont dat Roma in Noord-Macedonië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, zoals terdege blijkt uit de COI Focus "*Noord-Macedonië – Algemene Situatie*" van 6 januari 2025. In de bestreden beslissingen wordt als volgt toegelicht:

"*De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/ coi focus noord-macedonie. algemene situatie 20250106.pdf of https://www.cgvs.be/nl) toont aan dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,. spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Als opvolging van de Decade of Roma Inclusion 2005-2015 en de Strategie voor de Roma 2014-2020 heeft Noord-Macedonië een nieuwe strategie (2022-2030) voor de Roma integratie aangenomen. In oktober 2023 volgde dan de aanname van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur. Er is ook een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Daarnaast werd tevens een apart actieplan (2022-2024) voor de bescherming, promotie en realisatie van de mensenrechten van Romavrouwen en -meisjes aangenomen. Ofschoon de implementatie van al deze integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van lokale gezondheidsbemiddelaars (Roma Health Mediators Program). Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma hebben opgezet voor Roma, wat ertoe leidde dat in meerdere gemeenten in Noord-Macedonië lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergiën op poten zijn gezet ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van zogenaamde lokale actieplannen. Er zijn ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.*
Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin

van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden."

Gelet op bovenstaande informatie omtrent de algemene situatie voor Roma in Noord-Macedonië, die blijkt uit de COI Focus *"Noord-Macedonië – Algemene Situatie*" *d.d.* 6 januari 2025, treedt de Raad de verwerende partij bij in haar conclusie dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Door verzoekers worden geen concrete en objectieve gegevens aangebracht die hierop een ander licht werpen. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde rapporten en internetartikelen liggen in lijn met de voormelde informatie, waarin terdege wordt erkend dat Roma in Noord-Macedonië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, doch ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hierbij benadrukt de Raad dat om tot deze conclusie te komen niet louter wordt gewezen op het feit dat de discriminatie en precaire situatie waarmee Roma in Noord-Macedonië geconfronteerd worden veroorzaakt worden door een samenloop van omstandigheden. Wat betreft de door verzoekers in het verzoekschrift aangehaalde rechtspraak van het EHRM, herhaalt de Raad dat elk verzoek om internationale bescherming op zichzelf moet worden beoordeeld en dat verzoekers niet afdoende *in concreto* aantonen dat de feitelijke elementen die aan deze arresten ten grondslag lagen, en die neerkomen op discriminatie bij de grensposten, kunnen worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken.

Daar er in Noord-Macedonië geen situatie voorhanden is die blijk geeft van een systematische vervolging van leden van de Roma-gemeenschap omwille van hun etnische origine, komt het verzoekers dan ook toe om hun vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op ernstige schade te individualiseren en *in concreto* aan te tonen.

Bovendien kan, zoals in de bestreden beslissing genoegzaam wordt aangehaald, "*geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden"*. In deze kan de Raad dienstig verwijzen naar hetgeen hogervermeld werd gesteld over het voorhanden zijn van nationale bescherming voor de Roma-minderheid in Noord-Macedonië, alsook naar de volgende vaststellingen uit de bestreden beslissingen: "*Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de preventie van en de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.*"

Verzoekers slagen er niet in om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij zich in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië zullen bevinden in de uitzonderlijke situatie waarin zij zullen worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden gekwalificeerd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en evenmin om aannemelijk te maken dat zij in Noord-Macedonië geen beroep zouden kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

In de bestreden beslissingen wordt in dit verband terecht als volgt geoordeeld:

"*U verklaarde dat u als Rom in Noord-Macedonië gediscrimineerd werd. Meer bepaald verwijst u slechts naar uw toegang tot gezondheidszorg (CGVS R., p. 10). Andere discriminatoire ervaringen haalt u echter niet aan, hoewel u hier expliciet naar werd gevraagd (CGVS R., p. 10).*
Voor wat betreft de aangehaalde discriminatie op vlak van toegang tot de gezondheidszorg dient echter te worden aangestipt dat u in Noord-Macedonië in november 2020 werd geopereerd aan uw rug nadat een

neurochirurg u een maand eerder had onderzocht (CGVS R., p. 5). U legt tevens enkele documenten neer betreffende medische scans d.d. 2022 en 2024 die u in Noord-Macedonië hebt ondergaan (CGVS R., p. 7). Tijdens de procedure om de operatie te bekomen, kende u bovendien geen problemen (CGVS R., p. 5). U gaf vervolgens weliswaar aan dat de thermale therapie die u na de operatie diende te volgen, u geweigerd werd (CGVS R., p. 5) doch waarom u deze therapie precies werd geweigerd, weet u niet (CGVS R., p. 5). Vervolgens laat u uitschijven dat organisaties in de gezondheidszorg/het ziekenhuis u wel een document zouden gegeven hebben om dergelijke therapie gratis aan te vragen, doch dat ze u onvoldoende tijd gaven om de therapie aan te vragen (CGVS R., p. 10-11). Evenwel slaagt u er vervolgens wederom niet in te concretiseren hoeveel tijd u dan precies (tekort) had om de gratis therapie te bekomen (CGVS R., p. 11). Het gegeven dat u geen therapie kreeg na uw operatie heeft u evenmin aangeklaagd (CGVS R., p. 10) en of er instituties bestaan in Noord-Macedonië die u daarin konden bijstaan, wist u niet (CGVS R., p. 10). Daarenboven kreeg u enige tijd na uw operatie hoe dan ook wel toegang tot een revalidatietherapie, zij het dat u die zelf bekostigde (CGVS R., p. 6). U haalde ook aan dat een verzoek om een gezondheidsverzekering u werd geweigerd (CGVS R., p. 6), doch waarom u dergelijke ziekteverzekering werd geweigerd weet u wederom niet (CGVS R., p. 7). Verdere stappen hebt u hieromtrent niet ondernomen (CGVS R., p. 7) niettegenstaande uw dochter Sa. klaarblijkelijk wel over een ziekteverzekering beschikte (CGVS Sa., p. 8). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat dergelijke gezondheidsverzekering u werd geweigerd louter omwille van discriminatie op basis van uw Roma-etniciteit. Uit de verklaringen van uw schoonzoon en dochter blijkt dat de kinderen evenzeer medische zorgen, medicatie en bloedtesten bekwamen (CGVS S., p. 7-8) en hoewel hij naar eigen zeggen discriminatie ervaarde bij de toegang hiertoe, heeft hij dit evenmin aangeklaagd (CGVS S., p. 8). Ook uw dochter M. haalde aan dat er soms wel en soms niet verzorging werd gegeven, alsook dat haar dochter behandeld werd wanneer de bloedontsteking en sepsis werden vastgesteld alsook dat beide kinderen een behandeling kregen voor epilepsie en distorsie (CGVS M., p. 5-6) Uw dochter Sa. haalde aan dat haar geen betaling werd toegekend voor een behandeling in Bulgarije (CGVS Sa., p. 6). Daartegenover staat evenwel dat ze desalniettemin enkele malen verzorgd werd in een ziekenhuis in Noord-Macedonië (CGVS Sa., p. 7). Voor wat betreft de behandeling in Bulgarije, wilde de ziekteverzekering niet tussenbeide komen in de kosten (CGVS Sa., p. 7); doch waarom de ziekteverzekering niet tussenkwam, weet ze niet (CGVS Sa., p. 7), noch heeft ze zich hierover verder geïnformeerd (CGVS Sa., p. 7). Documenten betreffende de behandeling in Bulgarije en de weigering van de ziekteverzekering om tussen te komen, zouden zich nog in Noord-Macedonië bevinden (CGVS Sa., p. 8) en werden niet voorgelegd."

Ook deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

In het verzoekschrift komen verzoekers niet verder dan het louter herhalen van de verklaringen die zij reeds aflegden en die in de bestreden beslissingen op pertinente wijze als ontoereikend werden beschouwd. Het louter verwijzen naar algemene informatie is niet afdoende om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij in Noord-Macedonië vervolgd zullen worden omwille van hun etnie of niet zullen kunnen rekenen op nationale bescherming. Wat betreft de informatie dat Roma in Noord-Macedonië vaak geen toegang hebben tot de gezondheidzorg omdat zij geen identiteitsdocumenten hebben, merkt de Raad op dat dit *in casu* niet van toepassing is. De identiteitsdocumenten van tweede verzoekster en verzoeker liggen immers thans voor en eerste en derde verzoekster verklaren dat hun identiteitsdocumenten nog in Duitsland liggen, hetgeen aantoont dat zij hier wel aanspraak op konden maken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 7 en notities persoonlijk onderhoud derde verzoekster, p. 5).

Mede gelet op het gestelde onder punt 2.3.9.2 van het onderhavig arrest waaruit blijkt dat verzoekers bescherming voorhanden hebben in Noord-Macedonië voor wat betreft hun gezamenlijk voorgehouden problemen met hun belagers, maken verzoekers evenmin aannemelijk dat zij in deze context niet zouden kunnen rekenen op de in Noord-Macedonië voorziene beschermingsmogelijkheden.

2.3.10. Daarnaast, wat betreft de medische toestand van verzoekers en de kinderen van tweede verzoekster en verzoeker *an sich*, oordeelt de Raad dat deze medische problemen in principe niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, ressorteren, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers tonen niet aan dat de door hen aangehaalde medische problemen in hun hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de

oude artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers maken, gelet op hetgeen hoger werd gesteld over de vermeende discriminatie van verzoekers in de gezondheidszorg, niet aannemelijk dat de Noord-Macedonische autoriteiten hen op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding bij terugkeer zullen ontzeggen, laat staan dat dit hen geweigerd werd, dan wel zal worden omwille van één van de vervolgingsgronden van het Verdrag van Genève.

Volledigheidshalve wijst de Raad er, samen met de verwerende partij, nog op dat verzoekers zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Tot slot voeren verzoekers geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de procedure voorgelegde en nog niet aan bod gekomen documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, oordeelt dat deze stukken niet in aanmerking kunnen worden genomen als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.12. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347) niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

2.3.13. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers' relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde is aan artikel 15 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU, waarvan oud artikel 48/4, § 2, a), b), en c), de omzetting is. Bijgevolg tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.14. In acht genomen hetgeen voorafgaat hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van oud artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.15. Waar verzoekers menen dat *in casu* oud artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet is geschonden, wijst de Raad erop dat uit het voormelde blijkt dat er, binnen het kader dat van toepassing is op verzoeken om internationale bescherming van onderdanen van veilige landen van herkomst, eerst werd nagegaan of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus en nadien, toen vastgesteld werd dat dit niet het geval was, of zij in aanmerking kwamen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.16. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers

uitvoerig werden gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens hun persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Rom machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.18. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	V. SERBRUYNS